

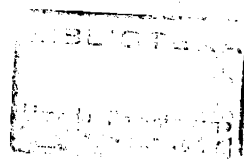
2

Warszawa, 21 stycznia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

E 056 15/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27620.

Kl. 68 a, 50.

„Wara” M. Bagocki i L. Götz, inżynierowie Sp. z o. o.
(Warszawa, Polska).

Zamek - zatrzask.

Zgłoszono 30 grudnia 1936 r.
Udzielono 23 listopada 1938 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy zamka, który od znanych zamków różni się tym, że zarówno zatrzask zamka, spełniający jednocześnie zadanie zasuw, jak i narząd zatrzymowy zamka są uruchomiane od strony zewnętrznej drzwi nie za pomocą bródki klucza, lecz za pomocą narządu pośredniego, uruchomianego kluczem. Ten narząd pośredni jest ryglowany za pomocą znanych trzpieni dwudzielnych, rozmieszczonych promieniowo w bębnie obrotowym i nieruchomej, obejmującej go obsadzie. Tego rodzaju budowa zamka umożliwia otwieranie zamka od strony wewnętrznej drzwi bez potrzeby użycia klucza, który służy do otwierania zamka tylko

od strony zewnętrznej. Ponadto cały zamek można umieścić wewnątrz drzwi, tak iż od jego strony zewnętrznej znajduje się tylko otwór do wkładania klucza, od strony zaś wewnętrznej są dwie gałki, z których jedna służy do wyłączenia zatrzymu zasuw, druga zaś do przesuwania tej zasuw.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania zamka według wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z przodu wnętrza tego zamka w położeniu zamkniętym po zdjęciu przedniej płytki jego osłony, fig. 2 — widok z przodu wnętrza tego zamka w położeniu, w którym jego zasawa spełnia zadanie zatrzasku, wreszcie fig. 3 — widok z

przodu wnętrza tego samego zamka w jego położeniu otwartym.

Zamek według wynalazku składa się jak zwykle z dwóch płytek 1 (fig. 1 — 3) (z których jedna nie jest przedstawiona na rysunku), połączonych ze sobą w sposób dowolny, np. za pomocą śrub lub nitów i obejmujących wewnętrzne narządy zamka. Do jednej z płytek 1 jest przymocowana listwa 2, posiadająca otwór, w którym jest osadzona przesuwne zasuwa 3. Zasuwa ta jest zaopatrzona w trzpień prowadniczy 4, na którym jest umieszczona sprężyna 5, opierająca się z jednej strony o listwę 2. z drugiej zaś strony o odsadę zasuwy 3. Z tylnej strony obok zasuwy 3 jest osadzony obrotowo zatrzym 7, zaopatrzony w występ boczny 9, dociskany do zasuwy sprężyną 8. Zatrzym 7 zasuwy jest zaopatrzony w gałkę, nie przedstawioną na rysunku, wystającą na zewnątrz zamka, za pomocą której zatrzym ten można podnosić do góry wbrew działaniu sprężyny 8 w celu odryglowywania zasuwy 3. Do przesuwania zasuwy 3 od strony wewnętrznej służy wycinek zębaty 11, zazębiający się z zębami 10 zasuwy, który to wycinek można obracać od strony wewnętrznej drzwi o pewien kąt za pomocą trzpienia graniastego 12, zaopatrzonego również w gałkę (nie przedstawioną na rysunku) w celu przesuwania zasuwy 3 w prawo lub w lewo po uprzednim podniesieniu zatrzymu 7.

Poniżej zasuwy 3 jest umieszczony bębenek 14, osadzony obrotowo w oprawie nieruchomej 13, przymocowanej do płytki 1. Bębenek 14 jest zaopatrzony w występ 15, który podczas obrotu tego bębena wsuwany jest w dolne wykroje 18 zasuwy 3, tak iż może przesuwac tę ostatnią w lewo względnie w prawo. Obok wykrojów 18 zasuwy 3 znajduje się dolna krawędź 7' zatrzymu 7, dzięki czemu podczas obrotu bębena 14 występ 15 podnosi jednocześnie zatrzym 7, umożliwiając przesuw zasuwy. Bębenek 14 jest ryglowany w obsadzie 13

za pomocą znanych trzpieni dwudzielnych (nie przedstawionych na rysunku) naciśniętych sprężynami, rozmieszczonymi promieniowo, z których jedne utrzymywane są w obsadzie nieruchomej, podczas gdy pozostałe mogą obracać się wraz z bębniem 14. Te trzpienie ryglujące są ustawiane w swe położenie otwarcia za pomocą odnośnego klucza, który wkładany jest w otwór 17 od strony zewnętrznej zamka.

Zamek według wynalazku działa w sposób następujący.

W celu zamknięcia zamka od strony wewnętrznej drzwi wystarczy podnieść (za pomocą gałki, nie przedstawionej na rysunku) występ boczny 9 zatrzymu 7, a następnie przesunąć zasuwę 3 za pomocą wycinka zębatego 11 w położenie według fig. 1 lub fig. 2. Podczas przesuwu zasuwy w lewo w położenie według fig. 1, to jest w położenie, w którym występ boczny 9 zatrzymu 7 znajduje się w pierwszym wycięciu na lewym końcu zasuwy między zębami 10, zasuwa 3 działa jak rygiel zamka zwykłego. W położeniu zaś według fig. 2, w którym występ 9 znajduje się w dalszym dłuższym wycięciu 6 zasuwy 3, ta ostatnia działa jako zatrask. Aby otworzyć zamek od strony wewnętrznej drzwi, należy przesunąć zasuwę w lewo w położenie według fig. 3. Podczas otwierania względnie zamykania zamka od strony wewnętrznej drzwi bębenek 14, zaopatrzony w występ 15, znajduje się w spoczynku, przy czym występ 15 jest skierowany wówczas na dół.

W celu zamknięcia względnie otwarcia zamka od strony zewnętrznej drzwi, należy odryglować bębenek 14 za pomocą klucza, włożonego w otwór 17, przy czym należy obrócić bębenek 14 w lewo lub w prawo. Podczas obrotu bębena 14 występ 15 wsuwany jest w jeden z dwóch wykrojów zasuwy 3, znajdujących się na jej dolnej krawędzi. Jednocześnie po oparciu się o krawędź 7' zatrzymu 7 występ ten prze-

suwa zatrzym 7 do góry, wskutek czego zasuwę można ustawić w jedno z jej trzech położeń, w których jest przedstawiona na fig. 1 — 3.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek, posiadający zatrzask, spełniający jednocześnie zadanie zasuwy zamka, znamienny tym, że płaski trzon zatrzasku (3) zamka, zaopatrzony na swej górnej krawędzi w znane zęby (10) i podłużne wycięcie (6), posiada na swej dolnej krawędzi dwa łukowe wykroje (18, 19), obok których znajduje się dolna krawędź (7') zatrzymu (7), umieszczonego wychylnie wzdłuż tylnej ścianki tego trzonu zatrzasku, współpracującego wraz z przynależnym zatrzymem (7) z występem (15) obrotowego bębna (14), ryglowanego za pomocą trzpieni dwudzielnych w obsadzie nieruchomej (13), dzięki czemu podczas obrotu bębna (14) jego występ (15) wsu-

wany jest w dolne wykroje (18, 19) zatrzasku (3), tak iż podnoszony jest przynależny zatrzym (7), a tym samym umożliwiony jest przesuw zatrzasku (3) w prawo lub w lewo.

2. Zamek według zastrz. 1, znamienny tym, że zatrzask (3) zamka jest zaopatrzony w podłużny trzpień prowadniczy (4) przymocowany jednym swym końcem do odsady (20) zatrzasku i osadzony przesuwnie w otworze pionowej listwy (2), przy czym na ten trzpień jest nasunięta sprężyna (5) opierająca się jednym swym końcem o pionową listwę (2), drugim zaś swym końcem o odsadę (20) zatrzasku (3).

„W a r a”

M. B a g o c k i i L. G ö t z,
i n ż y n i e r o w i e

S p. z o. o.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

